

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΔΑΛΔΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

**Ὁ Γζάννης κ' ὁ Μαρῆς,
μιλοῦνε κ' ἀπορεῖς.**

Μ. — Ἐσήμερα ἦ γλῶσσα σου, τί θαῦρον νὰ λιμάρη;

Γ. — Ἀκόμα δὲν εὐλόγησας ἀνάθαρο τομάρι;
Ἀκόμα δὲν σ' ἐκλείσανε νὰ μὴ σὲ βλέπω ἄμπρός μου
παρὰ γυρίζεις λεύτερος γιὰ φόρτωμα τοῦ κόσμου;
Ἀκόμα δὲν εὐλόγησας νὰ δοξαστῆς κρυμμένος
καὶ στὴν αἰώνιον ζωὴν νὰ πᾶς ἀσβεστωμένος;

Ἡ εὐλογία κηρύσσεται στὴν πόλιν ἐπισήμως
κ' ὁ γέρον ὁ ἀόμματος ἤγουν ὁ μπάρμπα Σῆμος,
ποῦ τῶν πολλῶν τὸ ἔλεος ζητοῦσε στὰ δρόγια
σταθμεύων καὶ ἰστάμενος στοῦ Μάνεση τὴν πόρτα,
μὲ δαύτην ἐτριγύριζε σὲ δρόμους καὶ παλάτια
καὶ δὲν τὴν ἔβλεπε ποτὲ γιὰτὶ δὲν εἶχε μάτια

Πολλοὶ τῶδιναν τοῦ τυφλοῦ τὸ δίλεπτο στὸ χέρι
μὰ δὲν κατάλαβε κανεὶς τί εὐλογίαν φέρει
ἀλλὰ ὁ ἀόμμαρχος, Μαρῆ, πλησίον του περὼντας
ἀπέναντι τὸν κατάλαβε πῶς εἶν' εὐλογιῶντας,
καὶ ἔτσι τὸν ἐλέησαν σ' αὐτὸ τὸ μεταξὺ,
ἀκόμα σαπουρίζονται μὲ φανικὸν ὄξυ.

Μ. — Περίεργον, οὔτε κ' ἐγὼ νὰ μὴ τὸν ἐνοήσω
ποῦτανε στὴν « Ἀνάλεψη » κ' ἐβάσταε τὸ ἴσο!
Ἀλλὰ καὶ ποῦ στὸ διάλογο κανεὶς νὰ κακοβάλλῃ
πῶς ἕνας μὲ τὴν εὐλογία θὰ περβατῆ νὰ ψάλλῃ!
Ἔστερα τῶμαθα κ' ἐγὼ κ' ἐπῆγα νὰ λυσάξω
κ' ἀπὸ τὸ φόβο τὸν πολλὸ, ἐγύρευα ν' ἀλλάξω!

Γ. — Καὶ ποῦς δὲν ἐφοβήθημε μ' αὐτὸν τὸν διακοιμάρη,
ὅποιος τὸν ἐπλησίασε ἀκόμα δὲ σταγάρει!
Ὁ Μάνεσης ὁ καπερὸς πῶμίλησε μαζύ του,
ὡς ἀντελήφθη τοῦ κακοῦ,
τριάντα βάζα φανικοῦ
τᾶνοιξε καὶ τὰ ὅριψε μέσα στὸ μαγαζί του.

Καὶ παρακάτου ὁ Μπασιάς μὲ τὶς ἐφημερίδες
ἔκαμ' ἀπὸ τὸ φόβο του δυὸ μάτια σὰ γαρίδες,
κ' ὁ Παμεινώντας ὁ Πανᾶς μὲ τὰ γλυκίσματά του,
ἐτριφτήγη μὲ κάμφορα ἀπάνου κ' ἀπουκάτου.
Τοῦ Μαλισιάνου τοῦ παπᾶ τῶκαμε τέτοια φρίκη,
ποῦ ἐλιβανίζωτονγε μέσα στὸ γενετίκι.

Μ. — Ἀπάνου στὴν Ἀνάλεψη τ' ἀκούσανε σὰ συμπάρο
ἐκεῖνοι πωτριφτήκανε στοῦ Σίμου τὸ ταμπάρο.
Καὶ δηλαδὴ τὸ ἐννοεῖς καὶ τὸ καταλαβένεις
τὸ πόσον ἐταράχτηγε ὁ Σάββας ὁ Ἀρσένης,
ποῦ δίπλα στὸ στασίδι του ὁ Σῆμος κουμπισμένος
τὸν εὐλογοῦντα ἔψαλλε ὑπερευλογησμένος!

Γ. — Ποτέ μου δὲν τὸ πλάστει πῶς μέσα σ' Ἀργοστόλι,
σ' ἔτσι κομμὴ καὶ καθαρή κ' ἐταρπειομένη πόλη,

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΙ. 54. 41 φ 2. 0050

ποῦ ἐφντεύθησαν μουσικῆς κι' ἕνα σωρὸ διαβόλοι,
σ' εὐλογημένην ἐποχὴν θὰ εὐλογιάσουμ' ὅλοι!
Κι' ἄλλες φορὲς μᾶς ἤρχετο ἡ εὐγενὴς κυρία
μὰ τὴν ἐξεμπερδεύαμε μὲ πρώτη εὐκαιρία!

=

Καὶ τώρα ποῦν' ἡ πόλις μας λουσαῖα μὲ τὴ μόδα,
μὲ σχέδις παρισινὸ,
π' ὡς καὶ στοῦ Πόγγη τὸ στενὸ
ἐβλάστησαν γαρούφαλα καὶ μάραθα καὶ ῥόδα,
κατέκτισε τὸ ἔδαφος ἡ νόσος ἐν συντόμῳ
κι' οἱ ὑποπτοι ἀνυποπτοι περιπατοῦν στὸ δρόμο.

=

Τί πρόνοια, μωρὲ Μαρῆ, καὶ φύλαξις σπανία!
Τί μέτρα προοδευτικὰ γιὰ τὴ συγκοινωνία!
Τοὺς ἀσθενεῖς νὰ πέρνουνε κι' ἀμέσως νὰ σφαλᾶνε
κι' ἐλεύθερους ν' ἀφήνουνε αὐτοὺς ποῦ τοὺς φυλάνε!
"Ὁ φύλαξ ὁ ἰστάμενος στοῦ ἀσθενοῦς τὴ σκάλα,
ἐγκαταλείπει τὴ φρουρὰ
καὶ περβατεῖ στὴν ἀγορὰ
ὅσο ποῦ ναῦρη γάλα!

=

Στὸ δῆμαρχο δὲν ἔχουμε παράπονο κανένα
χάρισμα βασινώρεται ὁ κόσμος ὅλο ἐνυ
κι' ὅταν ἡ νόσος ἔτρεξε μὲ βήματα γενναῖα
κι' ἐρίναε τὰ κρούσματα θαρρῶ, δεκαεννέα,
κι' ὁ κόσμος τὰ χρειάστηκε κι' ἀρχίγησε νὰ φρίττη,
αὐτοστιγμὴ ἐνοίκιασε τοῦ Καίσαρος τὸ σπῆτι,
κι' ἀπέστειλε διὰ νυκτός τοὺς πλείστους τῶν κατοίκων
ὑπὸ τὴν εὐλογίαν του στοῦ Καίσαρος τὸν οἶκον.

=

"Ἄν εὐλογιάσης βρὲ Μαρῆ, ποσῶς μὴ δειλιάσης
θὰ πᾶς καὶ σὺ στοῦ Καίσαρα
μὲ ἄμαξα στὰ τέσσαρα
καὶ θὰ καλοπεράσης.

Τί ἐκατάλαβες νὰ ζῆς καὶ νᾶσαι πειρασμένος;
Καλλίτερα στοῦ Καίσαρος ἀραποβλογιασμένος!

=

Καλλίτερα ν' ἀκολουθῆς τοῦ Καίσαρος τὸ δρόμο
διὰ νὰ μὴν ἀνησυχῆς ποσῶς τὸν ἀστυνόμο
ποῦ πρὶν ἀκόμη νὰ φανῆ ἐξάνθημα στὸ Σίμο,
ἀμέσως ἀνεπέλασε ἐδήλωσε στὸ Δῆμο.
Καὶ ἀνεπέλασε, Μαρῆ, θὰ πῆ κατὰ τὸν νόμον,
γι' αὐτὰ νὰ μὴ ζαλιζετε π' ὡς τὸν ἀστυνόμο.

=

Αὐτὸ θὰ πῆ Κυβέρνησις καὶ Ῥωμαιοσύνης κράτος
ὅλος ὁ κόσμος τοῦ νομοῦ γὰρ εὐλογιὰ γεμάτος,
καὶ νὰ κολλᾶς τὸ μόνυσμα ἀπὸ τὸ γείτονά σου
καὶ νὰ πηγαίνης στὴν Ἀρχὴν γιὰ τὰ παράπονά σου
καὶ νὰ σοῦ λή « τᾶκουσα μὰ πῶς νὰ σὲ συνδράμω
ἀφοῦ δὲν ἔχω δύναμιν τὸ χρέος μου νὰ κάμω ; »

=

"Ἡ εὐλογιὰ, μωρὲ Μαρῆ, μᾶς ἤρθε μὲ φουριᾶνα
κι' εἶδα τὸν Παξυνόπουλο κι' εἶδα καὶ τὸ Φοντάνα
ποῦ καδινάτσο ἔβαλαν κι' οἱ δυὸ στὸ Σχολασχεῖο
προτοῦ νὰ πέση καὶ σ' αὐτοὺς τοῦ Σίμου τὸ λαχεῖο.
Ἐδῶθεὺς δὲ κι' ὁ Τσεροτᾶς ἐσφάλισε τὸ Πλήρες
γιὰ νὰ μὴν ἔχουν μετ' αὐτοῦ συνάφειαν ἢ κληῖρες.

=

"Ἀμέσως ἔκλεισε, Μαρῆ, ὁ κλάδος ὁ δραστήριος
πρὸς σωτηρίαν τοῦ λαοῦ τὸ κλεῖ καὶ ὁ Σοτήριος.
"Ὅλοι μαζὺ τὰ κλείσανε δασκάλες καὶ δασκάλοι,
κάθε δασκάλα ζηλευτῆ
δὲν εἰμπορεῖ νὰ παντρευτῆ
ἂν ἔβγη στὸ μοντράκιτις τῆς εὐλογίᾶς τὸ χάλι,

=

"Ἐδῶ ἀσθένεια δεινὴ
καὶ στὸ Ἀηξοῦρι χαρμονὴ
καὶ ὀπερέτα γένεται
ἔτσι' εἶν' ὁ κόσμος βρὲ Μαρῆ; μὴ σοῦ παραξοφαίνεται
Ἐμεῖς ἐδῶ γυρίζουμε γύμνοι κι' εὐλογιασμένοι
καὶ τὸν τρανὸ μας βασιλῆα
τὸν πέρνουνε μὲ τὰ βιολετὰ,
Ἰγγλέζοι μεθυσμένοι!

=

Κι' ὅλος ὁ κόσμος τᾶχασε ποῦ βλέπει τὴν Ἀγγλία
τόση νὰ δείχνη πρὸς ἡμᾶς ἀγάπη καὶ φιλία
κι' ἐγὼ ἄλλοιῶς δὲν ἐξηγῶ τὴν τρέλλα τῆς τὴν τόση,
παρὰ πῶς ἢ θὰ σκέπτεται τὴν Κρήτη νὰ μᾶς δώση,
ἢ κάτι συλλογίζεται κρυφὰ νὰ μῖς σκαρώση.
"Ὁ τόσος ἐνθουσιασμός ὑπὲρ τοῦ βασιλέως,
μπορεῖ νὰ βγῆ καὶ σὲ καλὸ, ἀλλὰ μπορεῖ κι' ἄλλῶς!
Πρὶν νὰ μᾶς εὔρουνε κι' ἐμᾶς ὁ ἐμεῖτος κι' οἱ πόνοι,
νὰ συγχαροῦμε βρὲ Μαρῆ, τὸ Γιάννη τὸ Βρυώνη,
ποῦ διαρκούσης ἐποχῆς πολιτικῶς ἐδδσίμονος,
ἐδιορίσθη κατ' αὐτὰς νομάρχης Λακεδαιμόνος.
κι' « ὦ ξέιν' ἀγγέλειν λέξομεν τοῖς Λακεδαιμονίοις,
ὅτι ὁ δις ἀστυνῶν
νῦν θριαμβεῖει νομαρχῶν
τοῖς δῆμοσι πεδόμενος ἀπὸ τοῖς Κορδοτῆσι! »

= x x x x =

ΠΕΣ ΜΟΥ

Σὲ βλέπω νᾶσαι πικραμένη,
να μὲ κυτᾶζης δακρυσμένα,
βλέπω στὰ φύλλα σου νὰ μένη
πικρο χαμόγελο, ὠϊμένα!
Τριανταφυλλιά μου ἀγαπημένη,
ἄχ! μὴ θυμᾶς εὐτυχισμένες
στιγμὲς ποῦ σ' εἶχαν χαϊδεμένη
χωρὶς καύμους καὶ χωρὶς ἐγνοίες;
Θυμᾶσαι ἴσως τὰ δροσατὰ
χαϊδευτικὰ μαιστραλάκις,
π' ἀρωματίζοντο σι' ἀφράτα
τὰ λιγιστὰ σου μπουμπουκάκια;
Τριανταφυλλοῦλι μου μικροῦλα,
μὴν ἐνθυμῆσαι τὸν Ἀπρίλη
ποῦ κάθε αὐγὴ μὲ τὴ δροσοῦλα
καμάρια σᾶκανε μιὰ φίλη;
Μὴν εἶσαι, πῆς μου, ἐρωτευμένη
ποῦ σιωπᾶς κι' ἀναστενάξεις
κι' εἶν' ἡ καρδιά σου πονεμένη
καὶ μορμαμένα μὲ κυτᾶζεις;
Καὶ λαχταρεῖς καὶ ὑποφέρνεις;
πῆς μου, φτωχὴ τριανταφυλλιά μου
γιατί τὸ νοῦ μου συνεπέρνεις
καὶ λαχταρίζεις τὴν καρδιά μου!
Θυμᾶσαι ἴσως ἕνα βράδου,
τὸ βράδου αὐτό, αὐτὸ καὶ μόνο,
πᾶκοφα βόδο γιὰ σημάδι
καὶ τὸ προσέφερα μὲ πόνο;
Ποῦ ξάφνου ἔπρόβαλ' ἡ σελήνη
κι' εἶδες δυὸ μάτια δακρυσμένα,
κι' εἶδες στὰ στήθη μου ἐκείνη,
δειλὰ νὰ γέρνη ἐρωτευμένα;
Ἄχ! μίλησέ μου καὶ μὴ γέρνης
πονετικὰ, τριανταφυλλιά μου,
γιατί τὸ νοῦ μου συνεπέρνεις
καὶ λαχταρίζεις τὴν καρδιά μου!

Ῥεψοκίνδυνος

ΤΗΣ ΣΤΙΓΜΗΣ

Ἐπὶρ' ἀπὸ τ' ἀμίλητο νερὸ
καὶ δὲν θὰ σοῦ μιλῆσω γιὰ καιρὸ.
Ἐσοῦ μ' αὐτὸ ἐπότισες τὴ δόλια μου καρδιά,
ἐκλείδωσες τὸ στόμα μου κι' ἐπήρες τὰ κλειδιά!
Μὰ κι' ὅταν πιὰ θελήσης ἡ ἴδια νὰ τ' ἀνοίξης
ἀλλοίμονο σὲ σένα φαντάσου πῶς θὰ φρίξης!
Γιατί μὲ τὸ κλειδάκι σου ὅταν θὰ δοκιμάσης,
ἐκεῖνο δὲν θ' ἀνοίγη πιὰ τὴν κλειδωνιά θὰ σπάσης,
θὰ βάλῃς κάτω μὲ θυμὸ τὴν τόση πονηριά,
πλὴν μάστιγ' ἔχει μὲ δᾶ' αὐτὴ μόνο θὰ βρῆς σκουριά!

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΜΟΥΣΙΚΑ ΣΗΜΕΙΑ

ΠΙΑΝΙΣΙΜΟ!
Τὸ δαβατάρικο πουλί, δὲν περπατεῖ πετᾶει!
Σκλαβόνει μὲ τὰ μάτια του τὰ μάτια ποῦ κντάει!
Εἶναι σεμνὸ, εἶν' ὄμορφο, εἶνε γεμάτο γλύκα
δὲν ἔχει ὄνομα κοινὸ, δὲν λέγεται Μαρίκα,
ἔχει τῆς Μούσης ὄνομα καὶ Μοῦσα εἶναι ὄλη,
ἀλλὰ στὸν Ἐλικῶνα τῆς ,, , δὲν φθάνουν οἱ διαβόλοι!!

ΠΙΑΝΟ

Εἶναι καρπὸς τὸ κούμαρο ποῦ βγαίνει στὰ λαγαῖδια
ἀλλὰ καὶ στὸν περίπατο φντρῶνει κάποια βράδια,
καὶ μᾶς τρελλάινει δείχνοντας τὴν κόκκινὴ του ὄφι.
Ἄλλὰ καὶ χέρι δὲν τολμᾶ ν' ἀπλώση νὰ τὸ κόψη
γιατ' εἶν' ψηλὰ, πολὺ ψηλὰ τὸ κούμαρο τ' ἀφράτο
ποῦ μόνο του θὰ μαραθῆ ἂν δὲν κατέβη κάτω!

ΑΛΕΓΡΕΤΟ

"Ἐγραφεν ὁ διδάσκαλος « Ἐρατεινὴ μου φίλη
ποῦ νὰ μοῦ ψῆσης σκέπτεσαι τὸν σπάρων εἰς τὰ χεῖλη,
θὰ ζήσωμεν εὐδαίμονες εἰς βίον πρώτης τάξεως
ὁπόταν συμπληρώσαμεν τὰ ἔτη τῆς συντάξεως.
Ἀντήσου καὶ παράσχου μοι ἀνάλογον λατρεία,
θεὰ, ποῦ σ' ἐπλασεν ὁ Ζεὺς μὲ τὴν γεωμετρίαν! »
κι' αὐτὴ τοῦ εἶπε « δάσκαλε, πρὶν τρελλαθῆς στοχάσου
πῶς δὲν ὑπάρχει τράπεζα διὰ τὰς μετ' οὐχίας σου! »

ΑΛΕΓΡΟ

"Ἡ βασιίνες σου σὲ τρῶνε
ἐπῆσσε λοιπὸν καλὰ
ἢ κατάρα τοῦ γκατρῶνε
ποῦ τοὺς ἔκαμες μελεᾶ
καὶ δὲν ἤθελες στὸ χέρι νὰ σημαδευτῆς ποτὲ
γιὰ νὰ μὴ σὲ σχολιάζουν ὅταν εἶσαι ντεκολτέ.

ΦΟΡΤΕ.

"Ἡ Μασκὼτ τοῦ Ἀηξοῦριου προοδεύει στὰ γερά,
τραγουδοῦν εὐτυχισμένοι
οἱ ἀρτίστες πεινασμένοι
ἀπὸ τὸ Γιραβασαρά.

Κι' ἕνα πιάνο στὸ Ἀηξοῦρι ὅσο ἔξικορδο καὶ νᾶνε,
ἔτσι παίζει, τὸ περᾶνε
Στὸ Ἀηξοῦρι ἀλεγρία, κόρτες, ἔρωτες καὶ γέλοια
μυρὶο πῆσαν τὰ γκατράκια, μυρὶο τὰ δικηγορέλια.
Στὸ Ἀηξοῦρι λυπημένος δὲν σοῦ φαίνεται κανεὶς
κάθε βραδὺ δίχνει φλόγα ὁ Γιαννάκης ὁ Τζανῆς,
κι' ὁ χρυσὸς ὁ Διονυσάκης μὲ τὸ εὔρωστο κορμὶ
καρτερεῖ τὴν πριμαντόνα νὰν τοῦ δώση ἀφορμὴ.

= x x x x =

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ
ΚΑΙ
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Τὸ Λιτρουβιὸ τοῦ Βεργωτῆ
ποῦν ἐκκλησιὰ πελεκιτῆ.

Στοῦ Κευκουμέλη τὸ χωριό,
στό μάτι τοῦ συρόκου,
ἐγίνηκε τὸ λιτρουβιὸ
τοῦ Βεργωτῆ τοῦ Ῥόκου.

Τὸ βλέπουμε καὶ χάνουμε τὸ νοῦ τους εἰ ἀνθρώποι
δὲν εἶναι τέτοιο λιτρουβιὸ οὔτε καὶ στὴν Εὐρώπη.
Ὁ Μπότσολος πῶγυρισε τὸν κόσμο μὲ τὸ ζῶ του,
εἶπε πῶς τέτοια μηχανὴ δὲν εἶδε στ' ὄνειρό του.
Ἡ βίδα, τὰ καζάνια του καὶ ὅλα τὰ ἐργαλεῖα,
μ' ὄλο τηλεγραφήματα ἦρθαν ἀφ' τὴν Ἀγγλία.
Τὸ πλεῖο του ὡς φαίνεται ὁ Ῥόκος ἀποζήτη.
καὶ σὰν παπόρο ἐπίασε καὶ ἀρμάτωσ' ἕνα σπῆτι,
Οὐλα τὰ ἐκανόνισε μὲ παπερίσιο νόμο,
στό λάδι ἔχει λογιστῆ, στὰ λιόκουκα λεστρόμο.
Φαῖ, κοιμίσι καὶ δουλειὰ εἶν' ὅλα μὲ τὴν ὥρα
καὶ ὁ νόμος ἐφαρμόζεται ὅπως καὶ στὰ παπόρα.
Τοῦ τσοῦρμου τὸν κανονισμό τὸν ἔχει σὲ κουάρδο
καὶ ὁ Ῥόκος μέτα στέκεται ὡσὰν τὸν Ἐδουάρδο.
Καὶ γράφει ὁ κανονισμὸς « ὅπως ἐλθὲς θὰ φέρῃ
νάχη τὸ νοῦ του νὰ κρατῆ τὴ σκούφια του στό χέρι,
κι εἰς τὸ νὰ μὴ συλλογιστῆ πῶς θὰ προσφέρῃ λέξι
ἐπιτὶ ἀπαγορεύεται ἀπὸ τὸ ἄθρο ἔξη. »
Κι' ὅσοι χωριάτες πγένουνε ν' ἀλέσουν τὴν ἐλγά τους,
δὲν ξέρουμε νοήματα καὶ βρίσκουν τὸ μπελιὰ τους.
Τσιγάρο, ἐμπόδιζεται στό στόμα σου νὰ πάρῃς,
μὲ τὸν καπνὸ τῆς μηχανῆς μονάχα θὰ φομαρῆς.
Τὸν Τσαρισμὸ τὸν ἔθαψαν οἱ Ῥοῦσοι στὴν Ὀδέσσα
καὶ ὁ Ῥόκος τὸν ἀνάστησε στό λιτρουβιὸ του μέσα.
Στὸν κόσμο ποῦ βρισκόμαστε ἀκόμα δὲν εὐρέθη
μὲ τόση αὐστηρότητα τὸ λιτρουβιὸ ν' ἀλέθῃ
καὶ τόσο εἶναι αὐστηροὶ οἱ νόμοι του καὶ ὠραίοι,
ποῦ λὲς πῶς εἶν' Ἀρσακείο καὶ ὄχι λιτρουβιαραίοι.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρακαλῶ τοὺς μέχρι σήμερον μὴ πληρώσαντας
τὴν συνδρομὴν των, δια τὸ βιβλίον μου « Κεφαλλη-
νιακά Σύμμικτα » νὰ μὴ ἀναβάλλωσι περαιτέρω τὴν
πληρωμὴν, λαμβάνοντες τὸ βιβλίον παρὰ τῶν πρὸς
τοῦτο ὠρισμένων διανομέων

Ληξούριον 8 Νοεμβρίου 1905.

ΗΛΙΑΣ ΤΣΙΤΣΕΛΗΣ.

ΣΤΟΥ ΜΑΤΑΡΑΓΚΑ μόνον εὐρίσκετε ἐκλεκτό-
τερα ὑφάσματα καὶ τὴν εὐρωπαϊκὴν καλλιτεχνίαν
εἰς τὴν ἐφαρμογὴν.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἀφοῦ τὸ καινὸν ἔλαβε γνῶσιν τοῦ ἐγγράφου τοῦ κ. Εἰν
σαγγελέως τῶν Ἐφετῶν, συνέταξε ἀμέσως ἀναφορὰν τῆ-
ὀποιαν ὑπέγραψαν πολλοὶ ἐκ τῶν ἐδῶ, δι' ἧς καταγγέλεται
ἐπὶ ἐπιβρίσει ὁ κ. Πρωτοπαπᾶς, πρὸς τὸν Εἰσαγγελέα τοῦ
Ἀρείου Πάγου καὶ τὸν ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης

— Ἀπεβίωσε πρὸ ἡμερῶν ἐν Ἀθήναις ὁ συμπολίτη
Ζήσιμος Τυπάλδος διαπρεπὴς κληρικός.

— Ὑπὸ τοῦ κ. δημάρχου ἐζητήθη παρὰ τοῖς ἐκτελεσταῖς
τοῦ κληροδοτήματος Βαλλιάνου ἀνάλογον χρηματικὸν πο-
σόν, πρὸς Ἰόρυσιν διαρκοῦς εὐλογοκομείου.

— Μὰς ἐπεσκέφθη δι' ὀλίγας ἡμέρας ὁ ἡμέτερος φίλος
Σπύρος Βασιλόπουλος, ὁ πολὺ εὐφυῶς ἐπικληθεὶς νομάρχου
Φιλήρου διὰ τὴν ἐκεῖ δράσιν του.

— Ἐτετέθησαν εἰ γάμοι τοῦ κ. Γεωργίου Δομένικου
δημοδιδασκάλου μετὰ τῆς δεσποίδος Εὐδοξίας Γ. Κηλλινί-
κων. Εὐχόμεθα τὰ βελτιστα.

— Ἀνεχώρησε διὰ τὰς Ἰνδίας, εἰς ἐκ τῶν πρώτων ὑ-
παλλήλων τοῦ καταστήματος Ῥάλλη κ. Κλεάνθης Παναῖς.

— Ἡρίστευσε κατὰ τὰς ἐξετάσεις του ἐν τῇ Ἰατρικῇ
Σχολῇ, ἀποσπᾶσας τὰ συγχαρητήρια τῶν καθηγητῶν του,
ὁ ἐκ Κεριάνων ἀξιόλογος νέος κ. Νικόλαος Ῥοσολυμος, ὃν
ἐκ καρδίας συγχαίρομεθα.

— Ἀπεβίωσεν ἀγαθὸς συμπολίτης μας καὶ ἀφοσιωμένος
οἰκογενειάρχης ὁ Διονύσιος Μαλιαγρός σιδηρουργός. Συλλυ-
πούμεθα τοὺς εἰκειούς.

— Ἀναχωρήσαντος τοῦ κ. Μπερικοῦλα τέως διευθυντοῦ
τοῦ ταχυδρομείου μας, ὅστις ἀφῆκε λαμπρὰς ἐντυπώσεις ἐν
τῇ ὑπηρεσίᾳ του, ἀφίκετο ὁ ἀντικαταστάτης του κ. Παπα-
γιαννόπουλος, ἐπίσης διακεκριμένος ὑπάλληλος.

ΧΡΩΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

Τὸ ἐν Πειραιεὶ γνωστὸν κατὰσθημα τοῦ συμπο-
λίτου μας κ. Νικολάου Σβορώνου, ἐκτὸς τῶν ναυτι-
κῶν εἰδῶν, ἔχει καὶ πωλεῖ χονδρικῶς εἰς τὰς ἐπαρ-
χίας ὅλα τὰ εἶδη τῶν χρωμάτων μὲ τιμὰς πολὺ
συμπερτικὰς. Προσέτι δὲ καὶ ὅλα τὰ εἶδη τῆς ζω-
γραφικῆς. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἄς τὰ ἔχουν ὑπ' ὄψιν.

ΠΟΤΟΠΟΙΕΙΟΝ. Α. ΤΡΟΜΠΕΤΑ

Ὅλα τὰ εὐρωπαϊκὰ ποτὰ κατασκευάζονται ἐν τῷ
ἐργοστασίῳ μὲ νέα μηχανήματα. Ῥοσόλια διάφορα
μὲ γνήσια ἀνθη Κεφαλληνίας. Κονιάκ ἐκ μοσχάτου.
Πλεῖστα ἄλλα εἶδη ποτῶν μὲ μεγάλην εὐθηνίαν.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΤΥΠΟΝ « ΛΕΟΝΤΟΣ » Ν. Π. ΚΟΥΡΣΙΑΝΒΙΟΥ.
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ